

פְּרִישׁ תִּיאֻכְתָּא, וְלֹא נָטִיל מָאן דְּנָטִיל, וְלֹא יְהִיב
 לְאַתְרִיה, דְּהָא לָא אֶתְעַר לְגַבִּיה אֶתְרִיה. וְכָל מָאן
 דְּנָטִיר לִיה לְהָא בְּרִית, אִיהוּ גָרִים לְאַתְעָרָא לְהָא
 בְּרִית לְאַתְרִיה. וְאַתְבְּרָאן עֲלָאין וְתַתָּאין.

מָאן אֶתְעַר הָא בְּרִית לְאַתְרִיה. פִּד אֲשַׁתְּכַחוּ
 זְבָאין בְּעֵלְמָא. מִנָּא לָן, מִהֲכָא, דְּכַתִּיב,
 (שמות ו') וְגַם הִקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לְתֵת לָהֶם
 אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם. מָאן מְגֻרֵיהֶם.
 כְּמָה דְּאֵת אָמַר גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב. בְּגִין דְּאִיהוּ
 אֶתְר, דְּאֲשַׁדִּי מְגוּר בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא גּוּרוּ לָכֶם
 מִפְּנֵי חֶרֶב.

אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דְּאַתְקָרִיבוּ לְגַבִּי קְדָשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא, דְּחִילוּ בָּהּ דְּחִילוּ, וְדְחִילוּ (נ"א
 וְדְחִילוּ דְחִילוּ) עֲלָאָה בָּהּ לְמִיטְר פְּקוּדוּי. דְּאִי בְּהָא

לשון הקודש

מכאן, שכתוב וְגַם הִקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם. מה זה מְגֻרֵיהֶם? כמו שצאמר גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב, משום שהוא מקום שִׁמְטִיל מְגוּר בְּעוֹלָם, ועל זה גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב.

אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹם שֶׁהִתְקַרְבוּ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּתָחוּ בָּהּ פֶּתַח,

מפריד את התשוקה, ולא נוטל מי שנוטל, ולא נותן למקומו, שֶׁהָרִי לֹא הִתְעוֹרַר אֶל מְקוֹמוֹ. וְכָל מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֹּה, הוּא גֹרֵם לְהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל בְּרִית זו לְמְקוֹמָהּ, וּמִתְבְּרָכִים עֲלֵיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים.

מִי מְעוֹרַר בְּרִית זו לְמְקוֹמָהּ? כְּשֶׁנִּמְצְאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם. מִנֵּין לָנוּ?

לֹא יִשְׁדִּי (נ"א דְהָא אִי לֹא יִשְׁדִּי) דְחִילוֹ עַל רִישֵׁיהּ דְדָבָר
נָשׁ, לֹא דְחִיל לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֶלְמוֹן
בְּשָׂאָר פְּקוּדוֹי.

תָּא חַזִּי, בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא, פִּד אֲתַעְרוּ יִשְׂרָאֵל
לְבְנֵי קֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְצוּחוּ לְקַבְלִיהּ, מַה
כְּתִיב, וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, דְהָא בְּבְרִית חַזִּי זְכוֹר.
וְכִדִּין אֲתַעַר תִּיאוּבְתָא, לְאַתְקַשְׁרָא כֻלָּא בְקַשׁוּרָא
חַד. פִּינּוּן דְהָאִי בְרִית אֲתַעַר, הָא קַשׁוּרָא דְכֻלָּא
אֲתַעַר. וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, לְאַזְדַּוּגָא לִיהּ בְּאַתְרֵיהּ.
וְעַל דָּא, לְכֹן אֲמֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיִּצְוֶם אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם. (שמות ו')

ר' יוֹסִי אָמַר, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַבְרָא לֹוֹן בְּנִתְת
פְּדָקָא חַזִּי, (דף כ"ו ע"ב) וְאֶל פְּרַעֲהַ: לְאַנְהִיגָא בֵּיהּ
יָקָר, וְאוּקְמוּתָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

מתעוררת תשוקה לקשר הכל בקשר
אחד. כִּיּוֹן שְׁבְרִית זֹו מִתְעוֹרְרַת, הָרִי
הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל מִתְעוֹרֵר. וְאֶזְכֹּר אֶת
בְּרִיתִי, לְזוּגוֹ בְּמִקְוֹמוֹ. וְעַל כֵּן, לְכֹן אָמַר
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיִּצְוֶם אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – לְהַנְהִיגֵם

וּפְחַד (וּפְחַדוֹ פְּחַד) עֲלִיּוֹן בְּהַ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו.
שָׂאֵם בְּזֹה לֹא יִשְׁיֵל פְּחַד (שְׁחַרֵי אִם לֹא יִשְׁיֵל) עַל
רֹאשׁ הָאָדָם, לֹא יִפְחַד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְעוֹלָמִים בְּשָׂאָר מִצְוֹתָיו.

כֵּן רָאָה, בְּהַתְעוֹרְרוֹת שְׁלֹמֶשֶׁה,
בְּשִׁמְתְעוֹרְרִים יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְצוּחוּתִים כְּנִגְדוֹ, מַה כְּתוּב? וְאֶזְכֹּר
אֶת בְּרִיתִי, שְׁחַרֵי בְּבְרִית יֵשׁ זְכוֹר, וְאִזּוֹ

אָמַר רַבִּי יִיסָא, אֲמַאי סָמִיד הָבָא (שמות ו') אֵלֶּה
רָאשֵׁי בַּיִת אֲבֹתָם. אֵלֶּה, אָמַר לִיה קִדְשָׁא
בְּרִיד הוּא, הִבְרוּ לֹון לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִתָּת, דְּאָף עַל
גַּב דְּאִינוּן יִתְבִּי בְּפֹולְחָנָא קִשְׂיָא, מַלְכִין בְּנֵי מַלְכִין
אִינוּן. וּבְגִין כֵּךְ, כְּתִיב, אֵלֶּה רָאשֵׁי בַּיִת אֲבֹתָם
אֵלִין דְּאֵת חָמִי, רִישֵׁי בַּיִת אֲבָהֻן אִינוּן.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, דְּכִלְהוּ לָא שְׁקֵרוּ נִימוּסֵיהוֹן, וְלָא
אֲתַעְרְבוּ בְּעַמָּא אַחְרָא אֵלִין אִינוּן דְּקִימוּ
בְּדוּכְתִּייהוּ קִדְשָׁא, וְלָא שְׁקֵרוּ לְאֲתַעְרְבָא בְּהוּ
בְּמַצְרָאֵי. אָמַר רַבִּי אַחָא, בְּגִין לְאִיִּתְאַה לְמִשָּׁה
וְלֹאֲהֲרֹן, דְּאִינוּן אֲתַחְזֹון לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
וְלְמַלְלָא לְפִרְעָה, וְלְרַדָּאָה לִיה בְּחֹטְרָא, בְּגִין דְּבָכַל
רִישֵׁיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, לָא אֲשַׁתְּכַח כְּזוֹתִייהוּ.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, שְׁכֻלָּם לָא שְׁקֵרוּ
בְּמִנְהִיגָהֶם, וְלָא הִתְעַרְבוּ בְּעַם אַחֵר,
אֵלֶּה הֵם שְׁעֻמְדוּ בְּמִקוּמָם הַקֹּדֶשׁ וְלָא
שְׁקֵרוּ לְהִתְעַרְבַּ בְּמַצְרָאִים. אָמַר רַבִּי
אַחָא, בְּשִׁבִיל לְהַבִּיא אֶת מִשָּׁה וְאֶת
אַהֲרֹן, שְׁהֵם רְאוּיִים לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
וְלְדַבֵּר לְפִרְעָה וְלְרַדוֹת אוֹתָם בְּמִקְל,
מִשׁוּם שְׁכָל רָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל לָא נִמְצְאוּ
כְּמוֹתָם.

בְּנִתָּת כְּרֹאוּי. וְאֵל פִּרְעָה - לְנִהַג בּוּ
 כְּבוֹד, וּפְרִשׁוּהָ.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, לְמַה סָמִיד פֶּאן אֵלֶּה
רָאשֵׁי בַּיִת אֲבֹתָם? אֵלֶּה, אָמַר לוֹ
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִנְהִיגוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּנִתָּת. שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֵם יוֹשְׁבִים
בְּעִבּוּדָה קִשָּׁה, הֵם מַלְכִים בְּנֵי מַלְכִים,
וּמִשׁוּם כֵּךְ כְּתוּב אֵלֶּה רָאשֵׁי בַּיִת אֲבֹתָם.
אֵלֶּה שְׂאֵתָה רֹאָה, הֵם רָאשֵׁי בַּיִת
אֲבוֹת.

תָּא חַזִי, (שמות ו') וְאֶלְעֶזֶר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לּוֹ מִבְּנוֹת פּוּטְיָאֵל לּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם. וְכִי אֵלֶּה רְאִשֵׁי, וְהָא הוּא בְּלַחֲדוּי הָהוּא. אֵלָּא, בְּגִין דְּפִינְחָס קָיָים פְּמָה אֲלִפִּין וְרִבּוּן מִיִּשְׂרָאֵל, וְהוּא קָיָים לְרְאִשֵׁי אֲבָהֶן, (לִיִּזְאִי) כְּתִיב בֵּיהּ אֵלֶּה.

תּוֹ, וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי, אֲזַבְדָּא דְרִישֵׁי דְלִיִּזְאִי אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ, וּמָה דְאֵינּוּן גְּרַעוּ וְאֶתּוּקְדוּ, הוּא אֲשֶׁלִּים, וְרִוּחַ פְּהוּנְתָא דִּילְהוֹן, וְשֶׁרִיָּא בֵּיהּ טַסְטוּקָא דְתַרְוּוּיָהּ. אֲזַבְדָּא דְרִישֵׁי דְלִיִּזְאִי אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ, וּמֵאן גִּינְהוּ. גָּדַב וְאֲבִיהוּא. אֵינּוּן פְּרִישׁוּ אֶת קִיָּמָא מֵאַתְרֵיהּ, וְהוּא אֲתָא וְחָבַר לֶזֶן. בְּגִין כֵּךְ, אֲתִיָּהִיב לִיהּ יְרוּתָא, וְרוּחָא דְתַרְוּוּיָהּ. וְאֲדַפְרֵי הָכָא עַל מַה דְלָהוּי לְבַתָּר.

לשון הקודש

שָׁחַם נִגְרַעוּ וְנִשְׂרַפּוּ - הוּא הַשְּׁלִים, וְהַרְוִיחַ אֶת הַכְּהֻנָּה שְׁלָחָם, וְשֶׁרְתָהּ פּוּ הַצּוּרָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם. אֲבֵדַת רְאִשֵׁי הַלְוִיִּם נִמְצָאָת בּוֹ. וּמִי הֵם? גָּדַב וְאֲבִיהוּא, שֶׁהִפְרִידוּ אוֹת הַכְּהֻנָּה מִמְקוֹמוֹ, וְהוּא כֵּךְ וְחָבַר אוֹתָם, לְכַן נִתְּנָה לּוֹ הַיְרֻשָּׁה וְהַרְוִיחַ שֶׁל שְׁנֵיהֶם, וְנִזְכָּר כֵּאֵן עַל מַה שֶׁיִּהְיֶה אַחַר כֵּךְ.

כֵּךְ רָאָה, וְאֶלְעֶזֶר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לּוֹ מִבְּנוֹת פּוּטְיָאֵל לּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם. וְכִי אֵלֶּה רְאִשֵׁי, וְהָרִי הוּא לְבִדּוֹ הִיָּה? אֵלָּא מִשּׁוּם שְׁפִנְחָס קָיָים פְּמָה אֲלִפִּים וְרִבּוּבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא קָיָים אֶת רְאִשֵׁי הָאֲבוֹת, (לְוִיִּם) כְּתוּב בּוֹ אֵלֶּה.

עוֹד, וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי אֲבֵדַת רְאִשֵׁי הַלְוִיִּים נִמְצָאָה בּוֹ. וּמָה

וְאִי תִימָא, אִמַּאי אֲדַכֵּר הָכָא פִּינְחָם. אֵלָא חָמָא
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן, בְּשַׁעְתָּא דְאָמַר
 וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, דְזָמִינִין תְּרִין בְּנוֹהֵי דְאַהֲרֹן
 לְאַפְנֹמָא לִיה לְהֵאֵי בְרִית, וְהַשְׁתָּא דְקָא מְשִׁדֵּר
 לִיה לְמַעְרִים, בְּעָא לְאַעְפָּרָא לִיה לְאַהֲרֹן, דְלֵא
 לְמִיתָךְ בְּשְׁלִיחוּתָא דָּא. פִּינֹן דְחָמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְקָאִים פִּינְחָם וְקִיִּים לִיה לְהֵאֵי בְרִית
 בְּאַתְרֵיהּ, וְאַתְקִין עֲקִימָא דִילְחֹזן, מִיַּד הוּא אֲהֲרֹן
 וּמִשָּׁה. אָמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַשְׁתָּא הוּא אֲהֲרֹן,
 אִיהוּ אֲהֲרֹן דְקִדְמִיתָא.

הוּא אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה אֲשֶׁר אָמַר ה' לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו' (שמות ו') הוּא
 אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה. הֵם אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה מִיבְעֵי לִיה. אֵלָא,
 לְאַכְלָלָא דָּא בְּדָא, רוּחָא בְּמִיָּא. הוּא מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:
 לְאַכְלָלָא מִיָּא בְּרוּחָא, וְעַל דָּא כְּתִיב הוּא, וְלֹא הֵם.

לשון הקודש

וּתְקַן אֶת הָעֲקִמִּימוֹת שְׁלָחֶם, מִיַּד – הוּא
 אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 עֲבָשׁוּ הוּא אֲהֲרֹן, הוּא אֲהֲרֹן שֶׁל
 הַהֲתַחֲלָה.

הוּא אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה אֲשֶׁר אָמַר ה' לָהֶם
 הוֹצִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְגו'. הוּא אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה, הֵם אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה
 הָיָה צְרִיךְ (כח) אֵלָא לְהַכְלִיל זֶה בְּזֶה,

וְאֵם תֹּאמַר, לָמָּה נִזְכָּר בָּאֵן פִּינְחָם? אֵלָא
 רָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲהֲרֹן בְּשַׁעְתָּה
 שְׁאָמַר וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, שְׁעֵתִידִים שְׁנֵי
 בְּנֵי אֲהֲרֹן לְפָנֶם אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, וְעֲבָשׁוּ
 שֶׁהוּא שׁוֹלֵחַ אוֹתוֹ לְמַעְרִים, רָצָה
 לְהַעֲבִיר אֶת אֲהֲרֹן שְׁלֹא לְלַבֵּת בְּשְׁלִיחוּת
 זוּ. פִּינֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעָמַד
 פִּנְחָם וְקִיִּים אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת בְּמִקְוָמָה

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא, הָיוּ שְׂכִיחֵי לִילְיָא חַד בְּבִי
 אוֹשְׁפִיזֵייהוּ בְּלוּד, קָמוּ לְאִשְׁתְּדָלָא
 בְּאוֹרֵייתָא. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (דְּבָרִים ד') וַיִּדְעַתָּ
 הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ פִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. הָאִי
 קָרָא הָכִי מִיבְעֵי לִיָּהּ. וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם פִּי ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ. (אֵלָא וְכַפָּחָה הוּא מָאן דְּאִשְׁתְּדָל
 בְּאוֹרֵייתָא) תַּוּ, (פָּא חֲזִי) וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ מִיבְעֵי לִיָּהּ.

אֵלָא, אָמַר מִשָּׁה, אִי אַתְּ בָּעִי לְמִיקָם עַל דָּא,
 וְלִמְנַדַּע פִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים, וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל
 לְבָבְךָ וּכְדִין תִּנְדַּע לִיָּהּ. לְבָבְךָ: יַצֵּר טוֹב וַיַּצֵּר רָע,
 דְּאִתְּכַלִּיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד, כְּדִין תִּשְׁכַּח פִּי ה'
 הוּא הָאֱלֹהִים, דְּהָא אִתְּכַלִּיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד.
 וְעַל דָּא וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ, לְמַנְדַּע מַלְתָּא.

לשון הקודש

והשבת אל לבך הנה צריך (לכתוב)
אֵלָא, אמר משה, אם אתה רוצה לעמוד
 על זה ולדעת פי ה' הוא האלהים –
 והשבת אל לבבך, ואז תדע אותו. לבבך
 זה יצר טוב ויצר רע, שנכלל זה בזה,
 והוא אחד. אז תמצא פי ה' הוא
 האלהים, שהרי נכלל זה בזה והוא אחד,
 ועל זה והשבת אל לבבך לדעת הדבר.

רוח במים. הוא משה ואהרן – להכליל
 מים ברוח, ועל זה פתוב הוא ולא הם.
רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא היו מצויים לילה
 אחד בבית מלונם בלוד. קמו להתעסק
 בתורה. פתח רבי אלעזר ואמר, וידעת
 היום והשבת את לבבך פי ה' הוא
 האלהים. פסוק זה כך צריך (לכתוב): וידעת
 היום כי ה' הוא האלהים והשבת אל
 לבבך. ואלא אשריו מי שמשתדל בתורה. עוד, ובאר ראהו

תוֹ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, חֵיבִין, עֲבָדִין פְּגִימוֹתָא
 לְעֵילָא, מָאִי פְּגִימוֹתָא. דְּשָׂמְאָלָא לָא אֶתְכַלִּיל
 בְּיַמֵּינָא. דִּיֵּצֵר רָע לָא אֶתְכַלִּיל בְּיַצֵּר טוֹב, בְּגִין
 חוּבֵייהוּ דְבְנֵי נֶשְׂאָ. וּפְגִימוֹ לָא עֲבָדִי, אֶלָּא לֹון
 מִפְּשֵׁי, הָדָא הוּא דְכֹתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) שְׁחַת לוֹ לָא בְנֵי
 מוֹמָם. כְּבִיכּוּל עֲבָדִי וְלָא עֲבָדִי. עֲבָדִי: דְּלָא
 יִתְמַשְׁדָּ עַלֵייהוּ בְּרַפָּאן דְּלְעֵילָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 (דְּבָרִים י"א) וְעֵצֵר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלָא יִהְיֶה מָטָר. וְלָא
 עֲבָדִי: דְּהָא שְׂמֵיָא נְטִילִי לֹון לְגִרְמֵייהוּ בְּרַפָּאן מַה
 דְּאַצְטְרִיד. וְלָא נְטִילִי לְאַמְשַׁכָּא לְתַתָּא וְדָאִי מוֹמָם
 דְּאֵינוֹן חֵיבִין אִיהוּ.

תוֹ, לוֹ בּוֹ, דְּלָא אֶתְכַלִּיל יַמֵּינָא בְּשָׂמְאָלָא, בְּגִין
 דְּלָא יִתְמַשְׁכוֹן בְּרַפָּאן לְתַתָּא. לָא בְּאַלְ"ף,
 דְּהָא לָא נְטִילִי לְאַתְמַשְׁכָּא לְתַתָּאִי. מָאִן נָרִים דָּא.

לשון הקודש

וְעֵצֵר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלָא יִהְיֶה מָטָר, וְלָא
 עוֹשִׂים – שְׁהָרִי הַשָּׁמַיִם נוֹטְלִים אוֹתָם
 לְעַצְמָם בְּרֻכּוֹת מַה שְּׁעָרִיכִים, וְלָא
 נוֹטְלִים לְהַמְשִׁיךְ לְמַטָּה, וְדָאִי שְׁזָהוּ
 מוֹמָם שֶׁל אוֹתָם רְשָׁעִים.

עוֹד, לוֹ בּוֹ, שְׂלָא נְכַלְל יַמִּין בְּשָׂמְאָל,
 בְּשָׁבִיל שְׂלָא יִתְמַשְׁכוּ הַבְּרֻכּוֹת לְמַטָּה.
 לָא בְּאַלְ"ף, שְׁהָרִי לָא נוֹטְלִים לְהַמְשִׁיךְ

עוֹד, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, רְשָׁעִים עוֹשִׂים
 פְּגָם לְמַעְלָה. מַהוּ הַפְּגָם? שְׁהַשְּׂמָאֵל לָא
 נְכַלְל בְּיַמִּין, שְׁיַצֵּר הָרָע לָא נְכַלְל בְּיַצֵּר
 טוֹב מִשּׁוֹם חֲטָאֵי בְנֵי הָאָדָם, וּפְגָם לָא
 עוֹשִׂים אֶלָּא לְהֵם מִפְּשֵׁי, זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 שְׁחַת לוֹ לָא בְנֵי מוֹמָם. כְּבִיכּוּל עוֹשִׂים
 וְלָא עוֹשִׂים. עוֹשִׂים – כְּדִי שְׂלָא יִמְשְׁכוּ
 עֲלֵיהֶם בְּרֻכּוֹת שְׁלַמְעֵלָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר